

Luisterwijzer bij Pinksteren 2020 'Muziek rond de vijver'

Zondag 31 mei 2020 om 12.00 uur bij de vijver in Ryptsjerk



Protestantse Gemeente Ryptsjerk

Liederen uitgezocht en op bugel gespeeld door Anke van Gorkum

Teksten rond de liederen door ds. Peter Pit

Om 12.00 uur begint Anke van Gorkum op haar bugel te spelen. Eerst klinken drie liederen, dan is er een meditatieve stilte en dan volgen nog drie liederen. De teksten zijn voor uzelf, ter overweging en bezinning en worden niet uitgesproken. We willen zo voorzichtig mogelijk zijn en daarom hardop spreken en zingen tot het minimum beperken. Onderzoeken en nieuwsberichten wijzen erop dat zingen en luid spreken makkelijk kunnen leiden tot verspreiding van het coronavirus. Daarom luisteren we nu alleen naar het geluid van de bugel en er is een moment van meditatieve stilte, die wordt doorbroken door de dagelijkse geluiden van vogels en voorbijgangers te voet, met fiets of auto.

♪ LUISTERWIJZER ♪

We zijn dankbaar voor deze dag, voor natuur, muziek, bijbel, geloof, gemeente, dorp, medemensen en nog zoveel meer. We zijn op Pinksteren opnieuw dankbaar dat God met zijn Geest ons doordringt en omgeeft, ons inspireert en troost. We denken aan de mensen die het zwaar hebben door ziekte of gevaar, door armoede of zorgen. We hopen en bidden dat zij hulp, troost en inspiratie ontvangen.

❖ Openingswoorden

Teksten uit de Psalmen 33,124 en 143

Onze hulp is in de naam van de Heer.

Door het woord van de HEER

is de hemel gemaakt,

door de adem van zijn mond

het leger der sterren.

Leer mij uw wil te volbrengen,

U bent mijn God,

laat uw goede geest mij leiden

over geëffende grond.

Amen.

❖ Eerste lied 632:1 en 3 Dit is de dag die de Heer heeft gemaakt

Dit is de dag die de Heer heeft gemaakt en gegeven. Laat ons Hem loven en danken, verheugd dat wij leven. Diep in de nacht heeft Hij verlossing gebracht. Heeft Hij ons licht aangeheven.

Nu zend uw Geest, als een vuur, als een stem in ons midden. Dat wij van harte elkander verstaan en beminnen. En zo voortaan eren Gods heilige Naam. En Hem in waarheid aanbidden.

❖ Lied 670:1,2,3 Kom Schepper God, o heil'ge Geest

Kom Schepper God, o Heil'ge Geest,
daal in de mensenharten neer,
zij zijn uw schepselen geweest,
herschep hen in genade, Heer.

Uw naam is Trooster. Gij geleidt,
o goddelijk geschenk, ons voort,
o balsem die ons werd bereid,
o bron van vuur, o levend woord.

Ontsteek een licht in ons verstand
en maak tot liefde ons hart bereid,
geleid met milde vaste hand
ons zwakke vlees in zekerheid.

❖ Lied 675:1,2 Geest van hierboven

Geest van hierboven, leer ons geloven,
hopen, liefhebben door uw kracht!
Hemelse Vrede, deel U nu mede
aan een wereld die U verwacht!
Wij mogen zingen, van grote dingen,
als wij ontvangen al ons verlangen,
met Christus opgestaan. Halleluja!
Eeuwigheidsleven zal Hij ons geven,
als wij herboren Hem toebehoren,
die ons is voorgegaan. Halleluja!

Wat kan ons schaden, wat van U scheiden,
Liefde die ons hebt liefgehad?
Niets is ten kwade, wat wij ook lijden,
Gij houdt ons bij de hand gevat.
Gij hebt de zege voor ons verkregen,
Gij zult op aarde de macht aanvaarden
en onze koning zijn. Halleluja!
Gij, onze Here, doet triomferen
die naar U heten en in U weten,
dat wij Gods kind'ren zijn. Halleluja!

❖ **Stilte**

Voor eigen bezinning of gebed. U kunt daarbij het Pinksterverhaal uit de bijbel en het gebed hieronder lezen.

Aan het einde van de liturgie is er nog een Pinksterverhaal (in het kader van het jaarthema 'Een goed verhaal') om later thuis te lezen.

Het Pinksterverhaal uit Handelingen 2

Toen het Joodse Pinksterfeest begon, waren alle gelovigen bij elkaar in een huis. Opeens kwam er uit de hemel een vreemd geluid. Het klonk alsof het hard begon te waaien. Het was overal in huis te horen. Ook zagen de gelovigen iets dat op vuur leek. Dat vuur verdeelde zich in vlammen, en op iedereen kwam een vlam neer. Zo kwam de heilige Geest in alle gelovigen. Daardoor begonnen ze te spreken in vreemde talen. Op dat moment waren er in Jeruzalem veel Joden uit alle delen van de wereld. Ze waren gekomen om het Pinksterfeest te vieren. Toen het geluid uit de hemel klonk, kwamen ze er allemaal op af. Ze begrepen er niets van. Want iedereen hoorde de gelovigen spreken in zijn eigen taal [...] over de geweldige dingen die God doet.'

Pinkstergebed

*Heilige Geest, kom over ons.
Adem ons nieuw leven in.
Help ons het nieuwe leven te delen in wat we zeggen en doen.
U bent onze Schepper, help ons creatief te zijn.
U inspireert ons, help ons anderen te inspireren.
Help ons op te bouwen in plaats van af te breken.
Vernieuw en verfris ons als we moe en terneergeslagen zijn.
Roep ons tot een nieuwe manier van leven door de gave van uw Zoon, Jezus Christus, onze Heer.
Amen.*

Na de stilte speelt Anke nog drie liederen:

❖ **Lied 687:1,2,3 Wij leven van de wind**

Wij leven van de wind
die aanrukt uit den hoge
en heel het huis vervult
waar knieën zijn gebogen,
die doordringt in het hart,
in de verborgen hof,
en uitbreekt in een lied
en opstijgt God ten lof.

Wij delen in het vuur
dat neerstrijkt op de hoofden,
de vonk die overspringt
op allen die geloven.
Vuurvogel van de vloed,
duif boven de Jordaan,
versterk in ons de gloed,
wakker het feestvuur aan.

Wij teren op het woord,
het brood van God gegeven,
dat mededeelzaam is
en kracht geeft en nieuw leven.
Dus zegt en zingt het voort,
geeft uit met gulle hand
dit manna voor elk hart,
dit voedsel voor elk land.

❖ **Lied 993:1,2,3,4 Samen op de aarde**

Samen op de aarde,
dat beloofde land,
God zal ons bewaren,
want Hij houdt in stand

wat Hij heeft geschapen
met zijn hand, zijn woord.
Hij zal niet verlaten
wat Hem toebehoort.

't Westen en het oosten,
voor- en nageslacht,
om zijn naam te troosten
zijn zij aangebracht;

om zijn naam te prijzen
gaf Hij zon en maan,
wijzen en onwijzen
gunt Hij één bestaan.

❖ **Slotlied 416:1,2** **Hear, wês mei us oant in oare kear**

Hear, wes mei us oant in oare kear.
Wol oant wersjen oer ús weitsje;
lit gjin kwea ús rigen reitsje.
Hear wês mei ús oant in oare kear.

Hear, wês mei ús oant in oare kear,
wol ús mei jo wjukken hoedzje,
stypje as de stoarmen woedzje.
Hear, wês mei ús oant in oare kear.

❖ **Zegenbede** die we in stilte bidden

Naar een Joods gebed

Mag Gods adem ons doorstromen.
Mag Gods adem ons vernieuwen.
Mag Gods adem ons nieuwe kracht geven.
Amen.

Een Pinksterverhaal

Een verhaal voor Pinksteren om thuis te lezen

Het was Pinksterzondag en veel gemeenteleden zaten in de kerk. Ze luisterden naar het verhaal over de geboorte van de kerk en voelden iets van ontzag en verwondering, maar vooral nostalgie. In hun gedachten klonk: "Als God ons vandaag toch zulke tekenen zou geven – een windvlaag, tongen van vuur, als we vandaag de Geest aan het werk zouden zien als toen."

Maar ze waren bij elkaar gekomen en dat telde toch ook? Dus luisterden ze, zongen, spraken gebeden uit en probeerden er zoveel mogelijk een feest van te maken.

Toen gebeurde het. Vlak voor de zegen. De kerkdeur vloog open en een vreemdeling liep naar binnen en baande doelgericht een weg naar de lessenaar. Gelukkig straalde hij geen enkele dreiging uit, hoewel sommigen wel dachten dat hij niet goed bij zijn hoofd was. Ze waren een gastvrije gemeente en wilden niet onvriendelijk overkomen, dus hielden ze hun adem in en keken wat er zou gebeuren.

'De Heer zij met u,' zei de vreemdeling en half mompelend en half verbaasd reageerden sommigen met een 'ook met u zij de Heer.'

Na deze ontwapenende groet begon hij te spreken over Jezus en over het 'thuisvoelen bij God'. Over de heilige Geest die hen zou helpen en met hen mee zou gaan, de toekomst in. De manier waarop hij sprak deed je vermoeden dat hij het zelf echt zo beleefde. Deze vreemdeling sprak uit ervaring en nam de mensen mee in zijn verhaal, zodat iedereen zich op zijn of haar gemak begon te voelen.

Na zijn korte verhaal vroeg hij de mensen wat hun zorgen en noden waren, wat hun hoop en angst voor de toekomst was. Langzaam begon de een na de ander te praten. Over lastige zaken en soms hartverscheurende problemen. Sommigen vertelden over zorgen om de wereld, anderen over diepe persoonlijke kwesties. Er groeide in de kerk een besef van saamhorigheid en wederzijds begrip. Uiteindelijk kwamen ze te spreken over hun verlangens naar God en vragen die ze over God, de kerk en het geloof hadden. Hoe het met de kerk en geloof in de toekomst zou gaan.

Iemand stond op en sprak namens allen toen ze zei: "Er zijn zoveel problemen en hier zitten we te wachten, te kijken en ons zorgen te maken. Maar wat kunnen we doen?"

De vreemdeling had vol aandacht geluisterd en voelde de verwachting van de mensen, alsof hij voor een wonder kon zorgen.

'Mensen van God', zei hij, 'Ik zal helder zijn. Niemand komt deze problemen voor jullie oplossen. Maar jullie hebben kracht, moed en medeleven en bovenal hebben jullie een verhaal over het werk van de Heilige Geest te vertellen. Jullie maken Pinksteren mee in jullie leven en in jullie kerk. Jullie zullen het misschien niet omschrijven als een windvlaag of vuurvlammen, maar de Geest is aan het werk.'

Deze woorden stemden de aanwezigen tot nadenken. Langzaam kwamen er verhalen, soms van generaties terug. En hoe meer mensen verhalen vertelden, hoe meer ze een patroon herkenden. Een patroon dat je misschien de hand van Gods Geest kunt noemen. Verhalen over kinderen die gedoopt zijn, hulp die geboden werd, collectiedoelen waar mensen ver weg en dichtbij geholpen werden, plannen voor duurzaamheid, eerlijke handel, samenwerking in het dorp, met ongelovigen en met mensen van andere religies. De dingen die ze onderweg

geleerd hebben van elkaar en van anderen buiten de kerk.

‘Misschien hebben jullie teveel stilgestaan bij de problemen en te weinig bij alle mooie dingen die er gebeuren?’ zei de vreemdeling.

Sommigen knikten.

‘De oplossingen die jullie zoeken zijn overal om jullie heen,’ vervolgde hij, ‘maar je moet erop uit om ze te zoeken en te ontdekken waar God vandaag aan het werk is.’

En hij herinnerde hen eraan hoe de Geest werkt in de band tussen mensen, in de verhalen over Jezus en in de relatie tot God.

‘Wilt u hier blijven en ons helpen?’ vroeg iemand in de voorste rij.

‘Ik waardeer de uitnodiging,’ zei de vreemdeling, ‘maar jullie kunnen het veel beter zonder mij redden. Als ik zou blijven, zouden jullie van mij afhankelijk worden. Hoe dan ook, ik ben een voorbijganger.’

‘Wilt u ons misschien een zegenbede meegeven?’ vroeg iemand verlegen.

De vreemdeling keek eerst naar beneden en toen weer omhoog en zei:

‘Er is een zegen verwoven in de textuur van deze gemeente en deze kerk. God heeft zelf een zegen in jullie handpalmen en in jullie diepste wezen gegrafeerd. Als jullie deze kerk verlaten, leg dan je handen eens op deze oude kerkvloer, in dankbaarheid en met een loflied op je lippen, omdat jullie een heilige plek zijn waar God woont. En hef je handen dan omhoog naar de hemel en laat de zegen met de wind wegwaaien naar verre plaatsen.

En ik bid dat de liefde van God en het voorbeeld van Jezus Christus en de Geest met zijn zachte kracht jullie zal inspireren.

Ga weer naar buiten, leef jouw verhaal en je zult Pinksteren horen en voelen.’

Zo plotseling als hij gekomen was, vertrok hij weer en liet de kerkdeur wagenwijd open staan.

Naar een verhaal van ds. Barbara Clarke van de Anglikaanse kerk in Addingham, Engeland

Bron: http://stpetersaddingham.org.uk/x_archive/sermons/a-parable-for-pentecost/